1939), södra Finland till Uralbergen. Som värdväxt uppges *Calamagrostis*-arter, bl.a. *C. epigejos*.

Det lättaste sättet att skilja *Ar. extrema* från *Ar. fluxa* är genom bakvingarnas färgton och framvingarnas utkantfält. Dessa karaktärer räcker oftast för en säker examination. Somliga exemplar är dock svåra att avgöra vilken art de tillhör. Då får man undersöka valvernas utseende. Karaktärerna syns tydligt utan eller med lätt förstoring. Honans genitalia har jag tyvärr inte funnit någon avbildning eller beskrivning av, så därför får man helt lita sig till jämförelser mellan exemplar, som är lättbestämda.

Som svenskt namn på fjärilen vill jag föreslå: Mörkribbat stråfly.

Slutligen undrar jag om inte flera lepidopterologer, som gjort fångster i Roslagen, kan ha *Ar. extrema* i sina samlingar utan att känna till det. Jag tog ju arten redan 1962, så den har haft tid att sprida sig. Om exemplar upptäcks, skulle jag vara tacksam om jag fick noggranna uppgifter därom för en eventuell sammanställning.

Summary

Arenostola extrema Hb., earlier not observed in Sweden, was found in Uppland (Rådmansö, Koholma by) by the author in 1962. It is now common in this area.

Litteratur

HOFFMEYER, SKAT. De danske ugler. Ny dansk storsommerfugel: *Arenostola extrema* Hb. Entomologiske meddelelser. Köpenhamn 1956.
SEITZ, A. Die Grosschmetterlinge der Erde, I.
SOUTH, R. The moths of the Brittish Isles.

Stud. *Erkki Stark*
Burträskgatan 12, Vällingby

Upprop till Nordens lepidopterologer

En av de mest iögonenfallande och bäst studerade evolutionsprocesserna i våra dagar är utbredningen av melanistiska (mörka) former hos vissa spinnare, nattflyn och mätare. Eftersom företeelsen framför allt är koncentrerad till industriområden, har den fått namnet industrimelanism. Den är tidigast känd hos björkmätaren, *Biston betularius* L., från Manchesterområdet. Numera känner man den hos ett hundratal arter i Europa och Nordamerika.

Industrimelanismen har hittills knappast studerats i Norden, men många arters omvandling är i full gång även här, något som tydligt framgår av Lunds universitets samlingar. Som en bas för framtida studier i ämnet önskas så många ex. som möjligt (gärna över 100) och insamlade utan hänsyn till variabiliteten (eller exemplarens kondition) från så många olika lokaler i Norden som möjligt, av följande arter:

Dasychira pudibunda L.
Parastichtis monoglypha Hufn.
Procus strigilis L.
P. latrunculus Schiff.
Gonodontis bidentata Cl.
Biston betularius L.
Boarmia ribeata Cl.
B. rependata L.

Om mörka exemplar av andra arter påträffas är vi tacksamma för insamlande av även dessa. Fjärilarna önskas uppsatta på nålar men behöver ej vara spända. Kartonger och nålar kunna erhållas genom hänvändelse till Entomologiska avdelningen, Zoologiska institutionen, Lund.

Lund i december 1965.

Björn Petersen *Per Douwes*